

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ

«Χαίρετε ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς».

Αὐτὴ τὴ χαρὰ ζοῦμε καὶ ἐμεῖς σήμερα ἐορτάζοντας τὴ μνήμη τοῦ ἐνός ἀπὸ τοὺς δύο νεομάρτυρες πολιούχους τῆς Χαλάστρας, τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Ἰωάννου τοῦ Κουλακιώτου.

Οἱ ἄνθρωποι ἐπιδιώκουμε νὰ ἀνήκουμε σέ συλλόγους καὶ σέ σωματεῖα, ἐπιδιώκουμε νὰ βλέπουμε τὸ ὄνομά μας γραμμένο σέ ἐπιγραφές, σέ ἔντυπα, σέ τιμητικές πλακέτες, ἐπιδιώκουμε νὰ γίνεται συζήτηση γιὰ τὸ πρόσωπό μας καὶ νὰ ἀναφέρουν οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι τὸ ὄνομά μας. Καὶ χρησιμοποιοῦμε συχνὰ μέσα καὶ γνωριμίες, ὥστε νὰ ἐπιτύχουμε αὐτές τίς ἐπιδιώξεις μας, πού θὰ μᾶς ἱκανοποιήσουν καὶ θὰ μᾶς χαροποιήσουν.

Ὅμως ὅλα αὐτὰ τὰ ὁποῖα τόσο πολύ ἐπιθυμοῦμε καὶ θέλουμε, ξεχνοῦμε ὅτι εἶναι πρόσκαιρα καὶ ἐφήμερα, ἔστω καὶ ἐάν διακοῦν μερικά χρόνια, καὶ δὲν ἀξίζει κατὰ συνέπεια νὰ ἀγωνιοῦμε καὶ νὰ ἀγωνιζόμασθε τόσο πολύ γιὰ νὰ τὰ ἐπιτύχουμε, γιατί δὲν μᾶς προσφέρουν τίποτε περισσότερο ἀπὸ μία προσωρινὴ ἱκανοποίηση τῆς φιλοδοξίας μας.

Ἄν ὅμως γι' αὐτὰ κάνουμε τόση προσπάθεια καὶ κόπο, ἀλλὰ καὶ χαίρομαστε τόσο πολύ, ὅταν τὰ ἐπιτύχουμε, σκεφθήκαμε ποτέ πόσο μεγαλύτερη καὶ μονιμότερη εἶναι ἡ χαρὰ πού μᾶς δίδει ὁ Χριστὸς μέ τὴν ὑπόσχεσή του νὰ γράψει τὰ ὀνόματά μας ἐν οὐρανοῖς;

Καὶ ἀκόμη πόσο ἀξίζει γι' αὐτό τὸν λόγο νὰ κοπιάσουμε καὶ νὰ ἀγωνισθοῦμε ὥστε νὰ ἐπιτύχουμε αὐτὴ τὴ διάκριση πού δὲν εἶναι ἀνθρώπινη ἀλλὰ εἶναι θεία, πού δὲν εἶναι προσωρινή ἀλλὰ αἰώνια.

Αὐτό ἃς τὸ σκεφθοῦμε ἰδιαίτερως σήμερα, πού ἤρθαμε ἐδῶ στὸν ναὸ τῶν ἁγίων Νεομαρτύρων τῆς Χαλάστρας γιὰ νὰ τιμήσουμε τὸν ἅγιο Ἰωάννη τὸν Κουλακιώτη, ὁ ὁποῖος ἀξιώθηκε ἀπὸ τὸν Χριστὸ νὰ γραφεῖ τὸ ὄνομά του ἐν οὐρανοῖς, καὶ νὰ ἀπολαμβάνει τὴ δόξα τοῦ Θεοῦ ἀλλὰ καὶ τὴν τιμὴ τῶν ἀνθρώπων.

Ἄς σκεφθοῦμε τί ἔκανε ὁ ἅγιος Ἰωάννης γιὰ νὰ τὸ ἐπιτύχει καὶ τί μποροῦμε νὰ κάνουμε ἐμεῖς.

Ἐκεῖνος ζοῦσε σέ δύσκολα χρόνια, στά χρόνια τῆς Τουρκοκρατίας, καὶ βρέθηκε τυχαῖα σέ ἓνα συμπόσιο στὴ Θεσσαλονίκη, ὅπου ὑπῆρχαν καὶ πολλοὶ Τοῦρκοι. Καὶ αὐτοὶ τὸν συκοφάντησαν ὅτι δῆθεν ἤθελε νὰ γίνει μουσουλμάνος, καὶ τὸν ἐκβίαζαν γιὰ νὰ γίνει. Καὶ τὸ ἴδιο συνέχισαν νὰ κάνουν καὶ τὴν ἐπόμενη ἡμέρα, ἀλλὰ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ἀρνεῖτο τὴ συκοφαντία καὶ δὲν δεχόταν γιὰ κανένα λόγο νὰ ἀρνηθεῖ τὴν πίστη του.

Μέ τὴν ὁμολογία τῆς πίστεως στὸν Χριστὸ στά χεῖλη του ὁ ἅγιος Ἰωάννης κρεμάσθηκε ἀπὸ τοὺς Τούρκους, καὶ ἡ ἀγχόνη αὐτὴ ἔγινε ἡ κλίμακα πού τὸν ἀνέβασε στὸν οὐρανό.

Γιὰ τὴν ὁμολογία τῆς πίστεως καὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ, ἄκουσε τὸν Χριστὸ νὰ τὸν ὁμολογεῖ, κατὰ τὴν ὑπόσχεσή του, ἐνώπιον τοῦ

Πατρός καί νά τόν εἰσάγει στή βασιλεία του, γράφοντας τό ὄνομα τοῦ μάρτυρός του ἐν βίβλῳ ζωῆς.

Μία στιγμή ἦταν ἡ στιγμή τῆς ὁμολογίας του. Μία στιγμή πού θά μποροῦσε ὅμως νά εἶχε ὁδηγήσει σέ διαφορετική κατεύθυνση τή ζωή τοῦ ἁγίου Ἰωάννου. Μία στιγμή πού ἄν εἶχε φοβηθεῖ, ἄν εἶχε δειλιάσει, ἄν εἶχε ὑπολογίσει τή ζωή του καί δέν εἶχε τολμήσει νά τήν θυσιάσει γιά τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, θά εἶχε χάσει τήν ψυχή του.

Ὅμως ὁ ἅγιος Ἰωάννης εἶχε πάντοτε στόν νοῦ τά λόγια τοῦ ἀποστόλου Παύλου «ἐμοί τό ζῆν Χριστός καί τό ἀποθανεῖν κέρδος», καί θεωροῦσε τόν Χριστό ὡς τό περιεχόμενο τῆς ζωῆς του καί χωρίς αὐτόν θεωροῦσε ἀνύπαρκτη τή ζωή του. Γι' αὐτό καί προτίμησε νά μαρτυρήσει γιά νά μήν χωρισθεῖ ἀπό τόν Χριστό καί τήν ἀγάπη του καί νά γράφει τό ὄνομά του στίς δέλτους τοῦ οὐρανοῦ.

Τό παράδειγμα τοῦ συμπολίτου μας ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Κουλακιώτου δείχνει καί σέ μᾶς, πού δέν ἔχουμε βέβαια τό δίλημμα τοῦ μαρτυρίου πού εἶχε ἐκεῖνος, πόσο σοβαρά πρέπει νά παίρνουμε τήν κάθε στιγμή τῆς ζωῆς μας, γιατί ἀπό κάθε μία στιγμή ἐξαρτᾶται τό αἰώνιο μέλλον μας, κρίνεται ἡ πορεία τῆς ψυχῆς μας, κρίνεται ἄν καί τό δικό μας ὄνομα θά γραφεῖ ἐν οὐρανοῖς.

Γι' αὐτό ἄς εἴμαστε προσεκτικοί στή ζωή μας καί ἄς μήν ξεχνοῦμε ὅτι μετά ἀπό τήν πρόσκαιρη ἐπίγεια ζωή μας μᾶς περιμένει ἡ αἰώνια ζωή καί ἡ ἀτελεύτητη χαρά τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ἐφόσον καί ἐμεῖς μείνουμε μέχρις τέλους σταθεροί στήν πίστη καί τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, ἀδιαφορώντας γιά τούς πειρασμούς καί τίς δυσκολίες πού μπορεῖ νά συναντήσουμε στή ζωή μας· ἐφόσον μείνουμε μέχρι τέλους πιστοί ὅχι μόνο μέ τά λόγια ἀλλά καί μέ τή ζωή μας, μέ τήν ὑπακοή μας στίς ἐντολές του, καί μέ τήν ἔνωσή μας μαζί του διά τῶν ἱερῶν μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας μας.

Καί αὐτό εὐχομαι ταπεινῶς νά ἀξιωθοῦμε ὅλοι μας διά πρεσβειῶν τοῦ ἑορταζομένου ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Κουλακιώτου καί τοῦ συμπολιούχου μας ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ Κουλακιώτου ὁ ὁποῖος εἶχε τήν ἴδια ὁμολογία καί ὑπέμεινε τό ἴδιο μαρτύριο.